

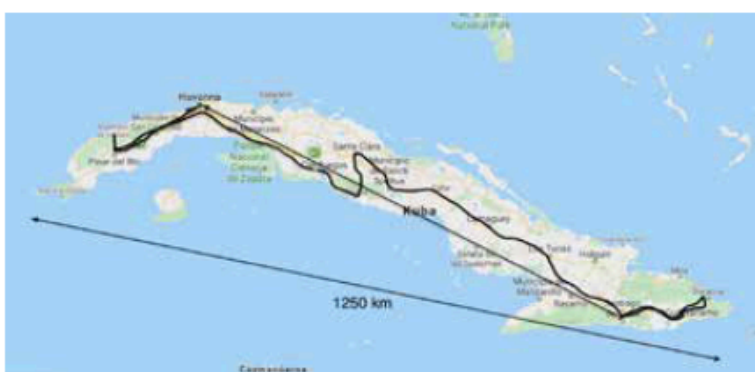
Kuba med ryggsäck

VI, JEANETTE och Fredrik på S/Y Bushpoint, seglade till Kuba i februari 2020 och där parkerade vi båten i Marina Hemingway och tog på oss ryggsäckarna för att resa runt på Kuba.

Vårt första stopp var huvudstaden Havanna där vi köpte skrap kort för att komma ut på internet. Till en början kunde vi bara köpa en timmes kort, men så småningom kom vi över kort som räckte i flera timmar. Vi promenerade runt i Havanna och som sig bör åkte vi i och fotade "Amerikanare". Vår första inblick i Kuba fick vi med en guidad tur i Havanna som heter "Walk with an economist". Den bokades via Airbnb-appen i telefonen, appen är amerikansk men fungerar alldeles utmärkt i Kuba och vi betalade genom appen. Airbnb skickade pengarna till guiden via ett "money transfer" företag så att det ser ut som en personlig gåva från dig som kund. Anledningen till detta är att gå runt systemet, USA:s handelsembargo tillåter nämligen inte amerikanska företag att göra affärer på Kuba. Rundturen gav en mer och djupare förståelse för Kuba och hur komplicerat förhållandet är med USA och USA:s sanktioner mot Kuba. Vår guide beskrev avslutningsvis Kuba som en tryckkokare, där staten är tvungen att lätta på trycket för att inte det ska explodera.

Fordon av olika slag och modell.

Bygata i Vinales.

Vi kan naturligtvis inte veta vad som är sant, men vi har fått en del av vad vi hört bekräftat på vår rundresa i landet. Till och med längst bort på Kuba, i den så kallade Orienten, där invånarna anses var mest trogna revolutionen, svarade man oss, när vi ställde frågan om vad som skulle behövas för att få till en förändring – En Revolution.

Vi tog oss runt på Kuba med buss och taxi colectivo, från Vinales i väster och ända bort till Baracoa i öster. Därifrån flög vi tillbaka till Havanna. Kuba gav oss så många intryck och känslor att det nästan är svårt att beskriva alla kontraster som kom inte bara i fordonsväg!

Vi hade ett bra tempo på vår rundresa och det blev ganska krävande, inte så mycket fysiskt som mentalt. Kuba är ett märkligt land med fantastiska människor som lever under annorlunda förhållanden på en mycket vacker ö, som en gång var kronjuvelen i den spanska kronan. Kuba ligger bara några timmars färd med en snabb båt från Key West. Eller som i vårt fall en nattsegling bort.

Vi läste på om Kuba innan vi for dit, vilket vi rekommenderar, för det gjorde resan mer intressant. Alla böcker har tillfört något, men vi tycker att den bästa för en djupdykning är Thomas Gustafssons "Kuba – en färd genom historien".

Kubanerna vi träffade var, utan undantag, vänliga, trevliga, öppna och

glada, så vi gillar kubanerna! De är snillrika, uppfinnesrika och kan koka soppa på en spik, så fulla av egna resurser att de vore en stor tillgång för vilket land som helst! När vi nu sett landet, och fått massor av information och läst oss till än mer information, så känner vi med kubanerna, och tror att något kommer att, eller måste ske. Som läget är nu är det ohållbart. Den klasskillnad som revolutionen skulle göra slut på verkar nu åter finnas på Kuba! Revolutionen skulle ge varje människa lika värde: Rasism skulle utrotas och det senare känns det som att de har lyckats med.

Det är fri sjukvård och fri skolgång på Kuba. Precis som hos oss i Sverige är betyg avgörande för universitetsstudier. En av Fidel Castros missioner vara att utrota analfabetismen, vilket han lyckades göra på bara några år efter revolutionen 1959, en fantastisk bedrift. Vi upplevde kubanerna som välutbildade och många gånger upplevde vi dem som om de vore européer. Vårt intryck var också att mer eller mindre alla vuxna hade en mobiltelefon, som de var klistrade vid på samma sätt som vi i Sverige. Vi tror det var 2008 som kubanerna fick köpa mobiler och sedan dess har internet vuxit mycket. I varje stad finns ett centralt torg, som ofta har hot spots där vi kunde använda våra skrap kort och komma ut på internet, 1 CUC för 1 timme. (1 CUC är cirka 1 USD).

Att sjukvården är fri visste vi, men många kubaner berättade att betalar du läkaren på sidan om så får du förtur och du kan också få tillgång till mediciner med en slant på sidan, förfärligt tycker

Ett vanligt fortskaffningsmedel.

vi, förstås. Den låga lönen gör att läkare och lärare slutar och jobbar med turister istället, vilket sänker nivån på omvårdnad och utbildning.

Det vi skriver kan kanske uppfattas som negativt, men det har varit otroligt intressant, spännande, utvecklande och roligt att resa runt i detta vackra land och träffa alla härliga människor. Vi har i dag en helt annan syn på Kuba och kommer med spänning följa utvecklingen i landet.

Vi vill understryka att vi absolut inte ångrar att vi åkte till Kuba, men stundtals var det mentalt jobbigt att resa runt, intrycken var så många och kom ofta i konflikt med varandra.

Vi kan inte förstå varför det bördiga landskapet inte producerar "mat" till befolkningen, så att de slipper importera. Att Kuba år 2018 till och med importerade socker är för oss en gåta. Kuba importerar kyckling från USA, USA:s embargo gäller inte mat, men vi förstår inte varför de inte göder upp sina egna kycklingar. En man vi frågade, svarade att de inte har mat att föda upp kycklingar. Hur kommer det sig att Kuba inte gjort sig självförsörjande?

Efter vad vi läst oss till och vad kubaner har berättat, är att Sovjet och Kuba hade omfattande handelsutbyte, men när Sovjetunionen föll, föll även Kuba. 1990 gick Kuba in i vad man kallade "special period i fredstid". Under 4 år var det brist på allt, och den vanlige kubanen förlorade 30 % av sin kroppsvikt.

Flera kubaner har sagt till oss att de trodde att det skulle bli bättre efter Fidels bortgång år 2016, men att det blev värre

när brodern Raul Castro tog över. Nu kanske du är påläst och vet att Raul inte längre är president utan att det är Diaz, men enligt dem vi pratat med, är han bara en nickedocka och det är Raul som fortfarande bestämmer. Om detta stämmer vet vi naturligtvis inte, men det är intressanta tankar. Folket på gatan verkar även ha uppfattningen att de styrande lever på en helt annan nivå än folket. De styrande bor i fina hus, i fina kvarter, äter gott och reser utomlands, vet de att berätta. Men för den gemene kubanen är det brist på allt, bensin, mat och köer till alla affärer. De har ransoneringskort som ger dem rätt till 10 ägg, 1 kyckling, ris och bröd per månad.

En annan sak som förbryllar oss är kostnaderna. Det är inte speciellt billigt att resa runt i Kuba. Staten bestämmer prisnivåerna genom sin kontroll och skatter. Det upplevs mer än märkligt när man jämför med den genomsnittliga statsanställda kubanska månadslönen som ligger på cirka 40 CUC = 400 SEK, en lön som det inte går att leva på. Vår guide i Havanna berättade att "staten låtsas att de betalar och vi låtsas att vi jobbar". För att kunna leva måste alla kubaner ha en sidoinkomst. Det innebär i praktiken att produktionen går ner, då alla måste hålla på med annat än det officiella arbetet för att få extra inkomster. Det gäller alla, även myndighetspersoner som poliser. Staten vet om att alla håller på med olagligheter, men ser mellan fingrarna tills vidare.

Allt finns att tillgå på Kuba bara du har pengar! Det finns en jättestor svart marknad, där folk säljer saker som de kommit över

Besök på rakesalong.

Cigarrullning.

Fidels mycket enkla grav.

på olika sätt. Exempelvis, jobbar du på en fabrik eller i en affär som har en vara, kommer allt inte ut i butik eller till lagret, utan en del råkar följa med dig hem och sedan säljs varan på svarta marknaden. Alla vet om detta och hela kedjan ska ha sin del, så priset går ju upp. Ett annat sätt att få tag i pengar är att man har släkt i Florida som kan skicka pengar och på så sätt får man råd att leva. Det finns cirka 2 miljoner så kallade exilkubaner i Florida som stödjer släktingar och vänner på Kuba. Det är stora klyftor mellan dem som har och inte har. Den klasskillnad som revolutionen skulle göra slut på verkar nu finnas igen på Kuba!

När vi reste runt bodde vi på Casa Particular som är ungefär som bed & breakfast. Rummen hyrs ut av privatpersoner, de kan ha ett eller flera rum för uthyrning. Prisnivån ligger runt 30 CUC + 5 CUC för frukost vilket vi naturligtvis har råd med, men i förhållande till en statsanställd kubans månadslön blir det skevt. De som serverar på de privata restaurangerna tjänar 20 CUC per månad plus dricks, och vi kan nog säga att vi inte ätit en middag under en och en halv månadslön. Våra 19 dagar i Marina Hemingway kostade oss ungefär 2,5 statsanställda kubanska årslöner. Det måste bli lite skevt även för dem som jobbar där.

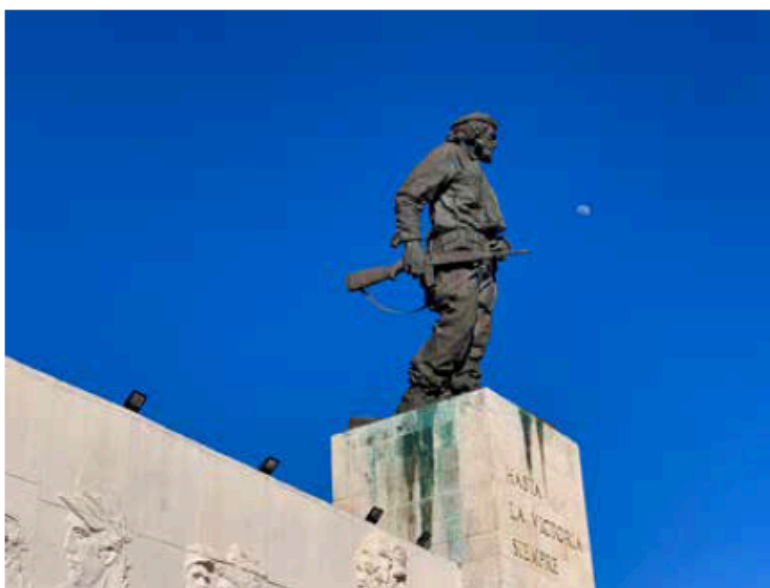
Det är inte undra på att kubanen ställer sig frågan: vad gör staten med alla pengar som turisterna drar in till landet. Vi vet inte exakt hur många turister som kommer till Kuba men det är många. Innan den amerikanska turismen minskade hörde vi en siffra på 5 miljoner.

Flera gånger fick vi frågan om vi hade bläckpennor men tyvärr hade vi inte några med oss. Vi tog med tandkräm, tandborstar och tvål som blev mycket uppskattade gåvor. Vi funderade på detta med bläckpennor... sedan fick vi reda på att när det är allmänna val så finns det bara blyertspennor för att sätta kryss på valsedeln. Anledningen till detta kan man ju fundera över, men att översvämma Kuba med bläckpennor vore kanske en bra markering.

Vad tycker vi då om Kuba? Det är igen enkel fråga att svara på eftersom att vi är otroligt dubbla i våra känslor.

Vi ville åka till Kuba för att uppleva landet innan det öppnades upp för mycket, och som vi trodde skulle bli alltför "amerikaniserat" på kort tid. Kuba ligger ju väldigt nära USA, så att tro att det skulle komma många amerikaner till Kuba när relationerna länderna emellan började tina upp under president Obama var inte så långsökt. Men USA har en ny president och nu är det andra toner i Vita Huset.

Vi kan dock avliva myten att amerikaner inte kan åka till Kuba sedan Trump skruvade åt trumpskruvorna. Vi träffade flera amerikaner och de förklarade att det är inga problem, det går bara färre flyg mellan USA och Kuba. Amerikanska flygbolag får bara flyga till Havanna enligt Trumps nya bestämmelser. Han har även tagit bort några anledningar på det dokument amerikaner måste fylla i och ange skäl till varför de ska besöka Kuba. Den populä-

Det finns ingen staty på Fidel men på Che finns det desto fler.

raste anledningen finns fortfarande kvar "Support the Cuban People". Det betyder att åka och bo på de statliga "all inclusive" turistanläggningarna inte är ett alternativ. Det tycker vi å andra sidan inte heller, vi tycker att man ska bo på de privata alternativen, Casa Particular.

Om vi fick frågan – Vad tycker ni, ska vi åka till Kuba? Vi skulle svara JA, för vi gillar Kuba och det är ett spännande, vackert land och kubanerna är så trevliga. MEN var beredd på att bli påverkad och vi är inte säkra på att Kuba är för alla. ☺

Text och foto: Jeanette & Fredrik
S/Y Bushpoint

Jeanette och Fredrik på S/Y Bushpoint.

www.hydrovane.com

Känsla av Frihet

With an Independent Self-Steering Windvane
AND Emergency Rudder/Steering System

- No lines to the wheel
- No power consumed
- No worries - two steering systems on your boat
- Install off center
- Your best crew member ... doesn't eat or sleep, and never talks back!

Hållberg Rassy 40

Najad 373

★ HYDROVANE ★
STEERING THE DREAM